

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - မာစတာ ရှိုးဟော်

မင်းမလေးကို လွှတ်လိုက်

(ရိုလန်)

((Chapter 16 - 30))

စာစဉ် - ၂

အပိုင်း ၁၆
အနာဂတ် လမ်းကြောင်း

မီးဖို အတွင်းမှ မီးတောက်များသည် အပြည့်အဝ လောင်ကျွမ်းလျက် ရှိကြကာ တံခါးနှင့် ပြတင်းပေါက်များမှ တိုးဝင်လာသော အအေးဓာတ်များကို ဖယ်ရှားပေးနေခဲ့သည်။ ဧရာမ မီးဖို၏ အပေါ်တွင် ဦးချိုရှည်နှင့် သမင်တစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းခွံအား ချိတ်ဆွဲထား၍ အနောက်နံရံ အပေါ်မှ ဦးချိုများ၏ အရိပ်များသည် ဧရာမ လက်သည်းများနှင့် တူနေခဲ့သည်။

ရိုလန်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် သားရေချပ်များနှင့် စာအုပ်များ ခင်းထားသော အနီရင့်ရောင် သစ်သား စားပွဲရှည် တစ်ခု ရှိနေသည်။ စာရွက်စာတမ်း အများစုတို့သည် အမိန့်ထုတ်ပြန်နိုင်ရန် သူ့လက်မှတ်ကိုသာ လိုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုံမှန်ဆိုလျှင် ရိုလန်သည် ဤနေရာသို့ ရုံးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်မှသာ လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ရဲတိုက်အခန်းအား အခန်းသုံးခန်းပါ ရုံးခန်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့အပြီးတွင် ဤနေရာ၌ အလုပ်လုပ်ရသည်ကို နှစ်သက်လာခဲ့သည်။

ကြမ်းပြင်အဆုံးရှိ ပြတင်းပေါက်မှ တဆင့် သူသည် အောက်ဘက်ရှိ မြို့ကို တွေ့နိုင်ပြီး အဝေးရှိ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် အဆုံးမဲ့ တောင်တန်းများ ရှိနေသည်။ တောင်များသည် ကျော်ဖြတ်ရန် မဖြစ်နိုင်သလောက် ဖြစ်ပြီး သူတို့သည် မီးခိုးရောင် ရဲတိုက် နိုင်ငံနှင့် မြေရိုင်းများကို ခွဲခြားထားခဲ့သည်။ မြောက်ပိုင်း တောင်ဆင်ခြေလျှောသည် တောင်တန်းကြီး၏ အခွဲတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

ပြတင်းပေါက် အောက်ခြေတွင် သူသည် သစ်သားခြံစည်းရိုးဖြင့် ကာထားသော အန်နာ လေ့ကျင့်နေကျ ဥယျာဉ် တစ်ခုကို တွေ့နိုင်သည်။ နေ့လယ်ခင်း လက်ဖက်ရည်ပွဲကို ခင်းကျင်းနိုင်ရန် အတွက် အုတ်ရေကန်အား စားပွဲရှည် တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ရာသီဥတုကောင်းမွန်ပါက သူသည် အောက်ဆင်းသွား၍ နေရောင်အောက်တွင် လှေ့လျောင်းနိုင်ကာ ကျောမှီထိုင်ခုံ အပေါ်တွင် တစ်ရေးအိပ်၍ ရသေးသည်။

သေးပင် သေးငယ်သော်လည်း တစ်ယောက်၏ ကိုယ်ပိုင် ဥယျာဉ်တစ်ခု ရှိရသည်မှာ ကောင်းပေသည်။ သူ၏ ယခင်ဘဝတွင် အကယ်၍ တစ်ယောက်သည် တကယ့်ရဲတိုက် တစ်ခု၏ ကျောက်လှေကားများ အပေါ်တွင် ထိုင်လိုပါက ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပဲ လှည့်လည် ကြည့်ရှုရန် အတွက်ပင် ပိုက်ဆံ အကုန်ခံ၍ လတ်မှတ် ဝယ်ရမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် သူတွင် ကိုယ်ပိုင်ရဲတိုက် ရှိရုံတင် မကပဲ မြို့တစ်မြို့လုံး ရှိနေခဲ့သည်။

"အရှင်မင်းသား... လတ်တလောမှာ ကျွန်တော်တို့က ကုန်သည်တွေနဲ့

အလုပ်သမားတွေကို ခေါ်ခဲ့တဲ့ အတွက် ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ငွေတွေ အတော် ကုန်သွားပါပြီ... ဒီလိုသာ ဆက်သွားနေရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဏ္ဍာတိုက်ဟာ နောက်နှစ် နွေဦးအထိ ခံတော့မယ် မထင်ပါဘူး" ဘား ရော့သည် လက်ရှိ ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေအား တင်ပြထားသည့် သားရေ ချပ်အား ရိုလန်ကို လှမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။

အစတွင် နယ်စပ်မြို့သည် ဝင်ငွေ ထွက်ငွေကို ဖော်ပြထားသည့် သာမန် ကားချပ် တစ်ခုသာ ရှိသည်။ သူတို့၏ ဝင်ငွေသည် သတ္တုရိုင်းများ တူးဖော် ခြင်းနှင့် ကျောက်မျက်ရတနာများ ရောင်းချခြင်းတို့မှ အဓိက ရခြင်းဖြစ်ကာ ဝင်ငွေလမ်းကြောင်းသည် လောင်းဆောင်းခံတပ်၏ လက်အတွင်းတွင်သာ ရှိနေသည်။

မြောက်ပိုင်း သတ္တုတွင်း၏ ထုတ်လုပ်မှုများကို ဂျုံ သို့မဟုတ် ပေါင်မုန့်များ ဖြင့် တိုက်ရိုက် လဲလှယ်ခြင်း ဖြစ်ကာ အခွန်များ မရပဲ အရင်းအမြစ် ဖလှယ် မှုကို ခံတပ်မှ ဦးစီး ကြီးကြပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပို၍ ရိုးရှင်းစွာ ပြောရလျှင် မြောက်ပိုင်း သတ္တုတွင်းသည် လောင်းဆောင်းခံတပ်နှင့် မှူးမတ်များ ပူးပေါင်း ထိန်းချုပ်ထားသည့် အရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

နယ်စပ်မြို့တွင် ခန့်ထားသော မှူးမတ်များသည် ရှယ်ယာများကို ထိန်းသိမ်းထားသူများဟု ခေါ်နိုင်၍ သူတို့ အပိုင်စား ရထားသည့် နယ်မြေ အများစုသည် ခံတပ်အရှေ့တွင် ရှိနေသည်။ သူတို့သည် ဤနေရာသို့ အချိန် ခဏသာ လာခြင်းဖြစ်၍ နှစ်တိုင်းတွင် လူများ ပြောင်းလေ့ရှိသည်။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် နယ်စပ်မြို့အား တည်ဆောက်ထားသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ပင် မပြည့်သေးပဲ သက်တမ်း နှစ်ရာနီးပါး ရှိနေပြီ ဖြစ်သော လောင်းဆောင်းခံတပ်နှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် ကလေးငယ်နှင့်သာ တူ နေသည်။

မြို့စား ရိုင်ယန်သည် မိစ္ဆာသားရဲများ၏ စတင် ကျူးကျော်လာမှုကို သိနိုင် ရန် အတွက် ဤနေရာတွင် ရှေ့တန်း ကင်းစခန်း တစ်ခုကိုသာ တည်ဆောက်လိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး စတင် နေထိုင်ကြသူများသည် ပြောင်းရွှေ့ လာပြီး မကြာမီပင် တောင်၏ မြောက်ပိုင်း ဆင်ခြေလျှော အနီးတွင် တွင်းထွက်ပစ္စည်း ကြွယ်ဝသော သတ္တုတွင်း တစ်ခုကို ရှာတွေ့ခဲ့ကြမည်ဟု သူက လုံးဝ မမျှော်လင့်ထားခဲ့ပေ။ နောက်ပိုင်းတွင် လူနေ ထူထပ်လာ၍ နယ်စပ်မြို့ဟု ခေါ်သော ဒေသန္တရ အုပ်ချုပ်ရေး နယ်မြေတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခိုးယူခြင်းမှ ကာကွယ်ရန် အတွက် မြို့စားသည် အခြား မှူးမတ်များ ပို့လာ သော လူအင်အားများကို လက်မခံခဲ့ပဲ ဒေသခံများကိုသာ အလုပ်ခန့်ထားခဲ့ သည်။ ရာဇဝတ်သားများကပင် သတ္တုတွင်း လုပ်သားများ ဖြစ်လာနိုင်ကြ၍ တစ်အိမ်ချင်းစီ တူးဖော်နိုင်သော သတ္တုရိုင်းများ အပေါ်တွင် မူတည်၍ အစာ များကို ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။

ခံတပ်သည် အစာရေစာ အချို့ကိုသာ ထောက်ပံ့၍ တစ်နှစ်ပတ်လုံး

လုပ်ငန်းရှင်များကိုသာ အာဏာ လွှဲအပ်ထားသည်။ ခံတပ်သည် တူညီသော ငွေကြေးပမာဏကို ပေးလေ့ရှိ၍ ထိုငွေသည် သတ္တုတွင်း ထွက်ကုန်အပေါ်တွင် မမူတည်နေပေ။ နယ်စပ်မြို့တွင် နေထိုင်သူ နှစ်ထောင်အနက် တစ်ဝက်ကျော်တို့သည် သတ္တုတွင်းတွင် အလုပ်လုပ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ် ဝင်ငွေရလမ်းသည် မြို့၏ အခြား လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ကြသော ပန်းပဲဖို လုပ်ငန်း၊ အရက်ဆိုင်၊ အထည်ဆိုင်များ အစရှိသည်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ထံမှ နယ်စပ်မြို့သည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး အခွန်ငွေ အသင့်အတင့် ရလေ့ရှိသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ပိုက်ဆံအပို သိပ်မကျန်နိုင်ပေ။ ရိုလန်သည် မီးခိုးရောင် ရဲတိုက်မှ ဤနေရာသို့ ရောက်လာသော အခါ နဂိုခန့်ထားသော မြို့စားသည် နယ်စပ်မြို့အား ဂရုမစိုက်တော့ပဲ ခံတပ်တွင်သာ နေနေခဲ့တော့သည်။

ထို့ကြောင့် ရိုလန်သည် မြို့ရိုး တည်ဆောက်ရန် အတွက် အလုပ်သမားများအား ငှားရမ်းခဲ့သော အခါ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေကို ထုတ်သုံးခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ ယခင်မှ စတုတ္ထမင်းသားသာ ဆိုပါက ဤကဲ့သို့ လုံးဝ ပြုလုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ သို့သော်လည်း လက်ရှိ ရိုလန်အနေဖြင့် အကယ်၍ သူသည် ဤနယ်စပ်မြို့တွင် ကောင်းစွာ အခြေချနိုင်ခဲ့ပါက သူ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများအားလုံးကို အသုံးပြုခဲ့ရလျှင်ပင် အမှုထားမည် မဟုတ်ချေ။ ဘာပဲပြောပြော သတ္တု ကုန်သွယ်မှုအား အစာဖြင့် ပေးချေခြင်းအား လက်မခံခဲ့လျှင် မြို့၏ ဝင်ငွေသည် များစွာ တိုးတက်လာနိုင်သည်။

တစ်ခုတည်းသော မေးခွန်းမှာ လောင်းဆောင်းခံတပ်သည် နယ်စပ်မြို့၏

ကုန်သွယ်မှုအား လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားမှုကို စွန့်လွှတ်ရန် လိုလားမည်လော ဟူသည်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤအရာသည် ကျား၏ သားရဲတွင်း အတွင်းသို့ ဝင်၍ အစာလှသည်နှင့် တူနေသော်လည်း ဘားရော့ ပေးထားသော စာရင်း အချက်အလက်များ အရ သတ္တုတွင်း၏ ထုတ်လုပ်မှုနှုန်းသည် နည်းပါး၍ သယ်ယူပို့ဆောင်မှုသည်လည်း အဆင်မပြေနေပေ။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် သတ္တုတွင်း ထုတ်လုပ်မှု၏ နှစ်စဉ် ဝင်ငွေ သည် ရွှေပြား ၁၀၀၀ကျော် ရှိသော်လည်း ခံတပ် တစ်ခုလုံးနှင့် ယှဉ်လိုက် လျှင် ရေပုံးအတွင်းမှ ရေတစ်စက်နှင့်သာ တူနေသည်။ ဤအရာမှ အကျိုးအမြတ် ရရှိသူများမှာ ရင်းနှီး မြှုပ်နှံထားသော ဂုဏ်သရေရှိ မိသားစု များနှင့် သူတို့၏ အပေါင်းအဖော်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

နယ်စပ်မြို့အား ရေရှည်တိုးတက်စေလိုလျှင် ဤဝင်ငွေလမ်းကြောင်းကို ပြန်လည် ပြုပြင်ရမည် ဖြစ်သည်။ ရိုလန်အနေဖြင့် ထိုသူများသည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော် အတွင်းက သူတို့၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို အပြည့်အဝ ပြန်ရပြီးလျှင်ပင် လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် လက်လွှတ်ခံကြမည် မဟုတ်ဟု သေချာနေခဲ့သည်။ ခြင်များသည် မည်မျှ သေးငယ်သည် ပြော ပြော သူတို့တွင် အသားရှိသေးသည်။

ထို့အပြင် ဤအရာသည် အောက်လမ်းနည်းများဖြင့် ပိုက်ဆံရအောင် လုပ် သည့် နည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်ခြေ ဖြစ်နေသည်။ အစောပိုင်းက သူ သည် ရင်းနှီး မြှုပ်နှံသူများအား အကျိုးအမြတ် ပိုရစေရန် ဈေးနှုန်းတစ်ဝက် လျှော့ပေးခြင်း အစရှိသော အခွင့်အရေးများကို ပေးခဲ့သော်လည်း

သတ္တုရိုင်း သဘော တစ်ခုလုံးအား ကောက်ပဲသီးနှံ သဘောတစ်ဝက်နှင့်သာ
လဲလှယ်ခြင်း အစရှိသော ဖြစ်ရပ်မျိုးကို အဖြစ်မခံနိုင်တော့ချေ။

ရီလန်သည် ပစ္စည်းစာရင်း အကြောင်းကို အာရုံစိုက်၍ စဉ်းစားနေချိန်
တွင် ဘားရော့က သူ့အား အသေအချာ စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

ဤသုံးလ အတွင်း သို့မဟုတ် ပို၍ တိကျစွာ ပြောရလျှင် ပြီးခဲ့သည့် လ
အတွင်းတွင် ရှင်းပြ၍ မရနိုင်သည့် ပြောင်းလဲမှုများက စတုတ္ထ မင်းသားထံ
တွင် ပေါ်လာခဲ့သည်။ အပြင်လူများက သိကြသေးမည် မဟုတ်သော်လည်း
သူသည် မင်းသားဘေးတွင် နေထိုင်း ရှိနေသဖြင့် ဤကဲ့သို့သော ပြောင်းလဲ
မှုသည် သူ့အား ခဏတာသာ ဖုံးကွယ်ထားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

မီးခိုးရောင် ရဲတိုက်တွင် ရှိခဲ့စဉ်က စတုတ္ထ မင်းသား ရီလန် ဝင်ဘယ်ဒန်
သည် နာမည်ဆိုးနှင့်သာ ကျော်ကြားပေသည်။ သူသည် စိတ်ထင်ရာသာ
လုပ်လေ့ရှိပြီး ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ ကင်းမဲ့၍ ဂုဏ်သရေရှိသော အမှုအရာများ
မရှိပေ။ သူသည် အမှား ကြီးကြီးမားမားကို လုပ်လေ့မရှိပဲ သေးငယ်သော
အရာများကိုသာ လုပ်တတ်သော်လည်း သူ့အစ်ကို နှစ်ယောက်နှင့် စာလျှင်
သူ၏ အခြေအနေမှာ အကြီးအကျယ် ကွဲပြားပေသည်။

အရှင်မင်းမြတ်သည် သူ့အား နယ်စပ်မြို့သို့ ပို့ခဲ့သော အခါတွင် ဘားရော့
သည် အလွန်အမင်း စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားခဲ့၍ အရှင်မင်းမြတ်က
ထီးနန်းအား ပြိုင်ဆိုင်မှု ပြီးသွားလျှင် သူ့အား တရားဝင် ဘဏ္ဍာရေး

ဝန်ကြီးရာထူးကို ပေးမည်ဟု ကတိမပေးခဲ့လျှင် သူသည် အလုပ်ထွက်ကာ အဝေးသို့ ရောက်နေလောက်ပြီ ဖြစ်သည်။

နယ်စပ်မြို့သို့ စရောက်သည့် ပထမ နှစ်လတွင် စတုတ္ထ မင်းသားသည် အလွန်အမင်း ကလေးဆန်သည့် အမူအရာများကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိ၍ ဒေသခံ မှူးမတ်များနှင့် ခဏခဏ ပြဿနာ တက်လေ့ရှိသည်။ ကံကောင်းစွာနှင့်ပင် မြို့သည် အမတန်မှ သေးငယ်၍ အုပ်ချုပ်မှု ရာထူးများ အားလုံး လစ်လပ်သွားပြီး သာမန် ပြည်သူများကိုသာ ခန့်ခဲ့လျှင်လည်း ရှေ့ဆက်နိုင်ဦးမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ယခုအချိန်မှ စ၍ တစ်စုံတစ်ရာက ပြောင်းလဲသွားတော့မည် ဖြစ်သည်။

"ဘယ်အချိန်က ပြောင်းလဲမှု စဖြစ်ခဲ့တာလဲ" သူက တွေးလိုက်သည်။
"အင်း... မင်းသားက ဟိုစုန်းမကို ကယ်ခဲ့ပြီးကတည်းက ပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်လာခဲ့တာပဲ

ဘားရော့သည် နတ်ဆိုးက ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ရှိသည် သို့မဟုတ် မင်းသားသည် ပုန်းကွယ်နေသော စုန်းမ တစ်ကောင်၏ ထိန်းချုပ်မှုကို ခံနေရသည်ဟု သံသယပင် ဝင်လာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဤသို့ဖြစ်နိုင်ခြေ အလွန်နည်းပါးသည်။ အကယ်၍ နတ်ဆိုးများနှင့် စုန်းမများသည် တစ်စုံတစ်ယောက်အား ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် စွမ်း

ရည်ရှိပါက သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် စတုတ္ထ မင်းသားကို ရွေးချယ်မည် နည်း။

သူတို့သည် အရှင်မင်းမြတ် သို့မဟုတ် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို တိုက်ရိုက် ထိန်းချုပ်ခဲ့လျှင် ပို၍ ကောင်းမည် မဟုတ်ပါလော။ သူ၏ သံသယများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်သော နောက်ထပ် အချက်တစ်ချက်မှာ မင်းသားသည် 'နတ် ဘုရား ပြစ်ဒဏ် လည်ဆွဲ'ကို ကိုင်ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအရာသည် စုန်းမများကို အနိုင်ယူနိုင်သည့် ဘုရားကျောင်း၏ လျှို့ဝှက် ဖဲချပ် ဖြစ်သည်။ မိစ္ဆာတိုင်း၏ စွမ်းအားများသည် 'နတ်ဘုရား ပြစ်ဒဏ် လည်ဆွဲ'၏ အရှေ့တွင် ပြိုလဲသွားမည် ဖြစ်သော်လည်း ရိုလန်သည် သူ့အား တိုက်ရိုက် ကိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ အခြား စကားလုံးဖြင့် ပြောရလျှင် သူသည် စတုတ္ထမင်းသား မဟုတ်လျှင်ပင် နတ်ဆိုးဘုရင် မဆိုထားနှင့် နတ်ဘုရားက ပင် သူ့အား ဘာမှ လုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် သူ့အား အဘယ်ကြောင့် ဖော်ထုတ်ရမည်နည်း။ တစ်ယောက်၏ ကိုယ်ပိုင် အသက် ကို ထိန်းသိမ်းထားရန်မှာ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။

မင်းသား၏ ပုံစံသည် ကိုယ်လုပ်ချင်သည့် အတိုင်း ထင်ရာစိုင်းနေခဲ့သေး သော်လည်း ယခင်ကနှင့် မတူတော့မှန်းကို ဘားရော့က ခံစားနေရသည်။ "မဟုတ်ဘူး" ဘားရော့က တွေးလိုက်သည်။ "လုံးဝကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ" အကြီးမားဆုံး ကွာခြားချက်မှာ ရည်ရွယ်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ရီလန်က ဘာလုပ်လိုနေသည်ကို ကောင်းစွာ သိနေခဲ့သည်။ သူ၏ ရည်မှန်းချက်ကို ပြည့်မြောက်ရန် သူသည် သာမန်လူများ နားလည်ရန် ခက်ခဲသည့် နည်းလမ်းများကို အသုံးပြုမည် ဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် မင်းသားသည် သူ့အား စုန်းမကို ကယ်တင်ရန် နားချသည့် အချိန်တွင် ဖြစ်သည်။ ဤအစီအစဉ်သည် ကောင်းမွန်သော အစီအစဉ် မဟုတ်နိုင် သော်လည်း မင်းသားသည် အမှန်ပင် ကြိုတင် အစီအစဉ် ချနိုင်ခဲ့၍ ရလဒ် များကို သံသယ မရှိပဲ အပြည့်အဝ ယုံကြည်နေခဲ့သည်။

ဤစွမ်းရည်သည် တစ်ယောက်အား ပဟေဠိ အဖြစ်စေနိုင်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ရာထူးသည် ရီလန်၏ မောင်နှမတိုင်း အတွက် ဖြစ်နိုင်သော်လည်း သူ အတွက် မဖြစ်နိုင်သည်မှာ သေချာနေသည်။ သူသည် နယ်စပ်မြို့ကဲ့သို့သော နေရာလေးကို မည်ကဲ့သို့ တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည်နည်း။ နတ် ဘုရားများကပင် ဤအရာကို တတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

နောက်ဆုံးတွင် ရီလန်သည် ရူးသွပ်သည့် အကြံတစ်ခုကို ရခဲ့သည်။ နယ်စပ်မြို့၏ ပြင်ပတွင် ခံစစ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်၍ ရွှေရောင်သီးနှံ မြို့ ထက်ပင် ပို၍ တိုးတက်လာအောင် ဆောင် ရွက်မည့် ရူးသွပ်သည့် အကြံ တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤစီမံကိန်းသည် အမှန်ပင် အောင်မြင်မည်ဟု သူက အမှန်ပင် ယုံကြည်နေသလော။

အကယ်၍ သူသည် အရူးတစ်ယောက်သာ ဆိုလျှင် ထိုအကြံသည် ဆိုးရွားသော အကြံဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း မြို့ရိုးအား စနစ်တကျ တည်ဆောက်နေသော ရီလန်သည် ထိုကဲ့သို့ မတူနေချေ။ သူသည် အဂ္ဂိရတ်

ထုတ်ကုန် တစ်ခုဖြစ်သော 'အင်္ဂတေ'၏ အကူအညီဖြင့် သာမန်အမြင်ဖြင့် ကြည့်လျှင် လုံးဝ မဖြစ်နိုင်သည့် မြို့ရိုးတစ်ခုအား တည်ဆောက်ကာ ဤ နေရာကို ကာကွယ်ရန် အမှန်ပင် စီစဉ်နေခဲ့သည်။

ဘားရော့၏ မိသားစု အတွင်းတွင်လည်း အင်္ဂိုရတ် ဆရာတစ်ယောက် ရှိ သော်လည်း သူ့အနေဖြင့် ဤကဲ့သို့သော အရာမျိုးကို ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် အင်္ဂိုရတ် အလုပ်ရုံ အကြောင်းကို တစ်ခါမှ မကြားဖူးချေ။ မြို့ရိုးကို တည်ဆောက်မည့် အဖြေအား တစ်ယောက်မှ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသော အရာ တစ်ခုဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့၍ သူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု အပြည့် ရှိ နေသည်လော သို့မဟုတ် အရမ်းကာရော လျှောက်လုပ်ခဲ့သည်လော။

"ရိုလန်ရဲ့ အစီအစဉ်တွေက ဘယ်လောက်အထိ အလုပ်ဖြစ်မလဲ... ပြီး တော့ နောက်ဆုံးမှာ ငါက ရိုလန်ရဲ့ အစီအစဉ်တွေကို ဘယ်လောက်အထိ သိထားသလဲ"

ဘာရော့သည် နောင်လာမည့် နေ့များ အပေါ်တွင် စိတ်ဝင်တစား ရှိလာခဲ့ လေသည်။
